

ต้นชก

ชื่อวิทยาศาสตร์: *Arenga pinnata*

วงศ์: *Arecaceae*

เป็นพืชใบเลี้ยงเดี่ยวชนิดหนึ่งที่อยู่ในวงศ์ปาล์มเช่นเดียวกับตาลและมะพร้าว มีถิ่นกำเนิดในเอเชียเขตร้อนตั้งแต่ทางตะวันออกของอินเดีย ไปจนถึงมาเลเซีย, อินโดนีเซีย และฟิลิปปินส์[2] ในประเทศไทยพบมากในป่าดิบชื้น เช่น ป่าลับแล จังหวัดอุตรดิตถ์และจังหวัดน่าน

ลำต้นตรง ใหญ่กว่าต้นตาล ไม่แตกหน่อ ใบเป็นแฉกคล้ายใบมะพร้าวแต่ใหญ่กว่า ดอกเป็นดอกช่อแยกตัวผู้ตัวเมีย ช่อดอกตัวผู้ออกได้หลายครั้ง แต่ช่อดอกตัวเมียออกเพียงครั้งเดียว ออกผลเพียงครั้งเดียวก็ตาย ผลเป็นพวงทะลายมีผลติดอยู่มากมาย เป็นพุ่มต้นสามพู เมื่ออ่อนสีเขียว พอแก่เป็นสีเหลืองแดงและน้ำตาล ไม่มีก้านผล โดยกลีบเลี้ยงติดกับช่อดอกโดยตรง และติดทนจนเป็นผล

น้ำตาลที่ปาดได้จากช่อดอกตัวผู้ ทำเป็นน้ำตาลสด น้ำตาลเมา และน้ำส้มได้ ในอินเดียปาดเอาน้ำหวานต้นตาวไปทำน้ำตาลเรียก gur และหมักเป็นน้ำส้มสายชู ทางภาคใต้ของไทยนิยมทำน้ำตาลจากต้นตาวเช่นกัน โดยเรียกว่า น้ำตาลฉก[1] ชาวชวาและบาหลีนิยมใช้ใบมุงหลังคา ในอินโดนีเซียและฟิลิปปินส์รับประทานผลตาวทั้งผลดิบและนำไปเชื่อมแ่งที่สกัดได้จากลำต้นใช้ทำอาหารเช่นบักไซในอินโดนีเซีย ตัวหนอนของด้วงแรดที่อาศัยในลำต้นนำมารับประทานได้ ยอดอ่อนรับประทานได้ ดอกมีน้ำหวานใช้เลี้ยงผึ้ง ราก ลำต้นและก้านใบย่อยเป็นส่วนที่ให้เส้นใย ใช้ทำเชือก แปรงทาสี วัสดุเสริมคอนกรีต เยื่อละเอียดบริเวณกาบใบใช้ทำคอปไฟและหมันเรือ สายเบ็ด สายแร้วดักนก หรือสานเสื่อ ใบอ่อนรับประทานได้ ก้านใบย่อยทำไม้กวาดและไม้เสียบสะเต๊ะ ใบใช้ฆวนบุหรี มัดสิ่งของ ก้านช่อดอกใช้ทำไม้เท้าได้ เปลือกผลอ่อนมีผลึกออกซาเลต ทำให้คัน ผลดิบทำให้ละเอียดใช้เปื้อปลา รากอ่อนใช้รักษานิวไนไต รากแก่ใช้แก้ปวดฟัน เยื่อละเอียดในกาบใบใช้รักษาแผลไฟไหม้ น้ำตาลที่ได้มีสรรพคุณเป็นยาระบาย

